

— И то ще стане.

— Е, какво си намислил да правиш въ града? — запитва загриженъ бащата.

— Нашиятъ депутатъ ми обеща да ме назначатъ стражарь. . .

— Стражарь!

— Стражарь въ околийското управление и ще бжда всѣкога съ окръжния управителъ, че ме много харесалъ.

— Стражарь! — клати глава бащата.

— Че какво? Лошаво ли е? Дрехи, обуца, квартира, че и хлѣбъ ще даватъ.

— И като паднатъ тѣзи?

— Ще додатъ други. А тѣ могатъ ли безъ стражари?

Бащата разбралъ, че не ще може да отбие Павла отъ намисленото, замълчалъ.

А когато Павелъ тръгва за